

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/285/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116214432
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116214432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci navrhovateľa: G. T., nar. XX.XX.E., bytom V. P. XX, t. č. X. XX, Z., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Potocký, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie T. XX, XXX XX Z., proti plnoletému synovi: L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. P. XX, právne zastúpený: Mgr. Stanislav Záhumenský, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie K. W. XXXX, XXX XX K., o zníženie výživného na plnoleté dieťaťa, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 40C/148/2016-191 zo dňa 11.07.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n**
e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k žalovanému zo sumy 300,- eur na sumu 50,- eur mesačne, počnúc dňom 01.06.2016, zamietol, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci nenastala závažná zmena pomerov, ktorá by si vyžiadala zmenu výšky výživného v neprospech plnoletého dieťaťa. Žalovaný je naďalej študentom vysokej školy, ukončil bakalárske štúdium, úspešne absolvoval prijímacie skúšky na II. stupeň vysokoškolského štúdia a jeho výdavky súvisia predovšetkým so zabezpečením základných životných potrieb a štúdiom. V konaní nebolo preukázané, že by plnoleté dieťa vykonávalo činnosť taxi služby, príp. pracovalo u zamestnávateľa STAVBAU, s. r. o. Matka sa podieľala na plnení vyživovacej povinnosti predovšetkým osobnou starostlivosťou. Jej príjmy oproti predchádzajúcemu obdobiu sa výrazným spôsobom nezmenili. Za rok 2014 (za obdobie od 01.01.2014 do 20.09.2014) vykázala príjmy vo výške 3.035,68 eur, ktoré deklarovala ako príjmy podliehajúce dani. Žalobca poukazoval na závažnú skutočnosť, ktorá nastala koncom novembra 2015, ťažký zdravotný stav otca žalobcu, o ktorého po amputácii dolnej končatiny je povinný sa starať a zabezpečovať mu všetky jeho potreby, vrátane hygienických potrieb, doprodu do zdravotníckych zariadení a pod. Z vykonaného dokazovania však nebolo preukázané, že by otec žalobcu bol odkázaný výlučne na osobnú pomoc žalobcu. Zdravotné problémy otca žalobcu sú záležitosťou rodiny. Otec žalobcu žije v spoločnej domácnosti s manželkou. Pomoc mu poskytuje aj druhý syn. Starostlivosť je možné zabezpečiť či už súčinnosťou rodinných príslušníkov alebo iným spôsobom tak, aby nebola preukážkou na plnenie si zákonných povinností žalobcu, zároveň prekážkou, aby vyvinul aktivitu a zamestnal sa. Nepreukázal, že by sa snažil iným spôsobom zabezpečiť starostlivosť o otca. Z predložených správ úradu práce vyplýva, že ak by sa aktívne zaujímal o ponuky práce, prácu by si našiel. Navyiac nezamestnanosť žalobcu od 01.10.2013 v tomto konaní nebola novou skutočnosťou, už v inom predchádzajúcom konaní žalobca

neúspešne podal návrh na zníženie výživného zo sumy 300,- eur na 50,- eur mesačne. Ako uchádzač o zamestnanie bol evidovaný od 01.10.2013 do 23.05.2017, kedy bol vyradený pre bezdôvodné odmietnutie ponuky práce. Odkedy sa zaevidoval na úrade práce, nevyvinul žiadnu aktivitu, aby si zamestnanie skutočne našiel, a to i napriek tomu, že mu boli ponúknuté viaceré možnosti zamestnať sa. Nemá žiadne zdravotné problémy, má pracovnú kvalifikáciu. Napokon z poslednej ponuky práce vyplýva, že táto nevyžadovala žiadne odborné zručnosti. Vykonaným dokazovaním neboli preukázané žiadne objektívne skutočnosti, brániace žalobcovi zabezpečiť si trvalý príjem, resp. obnoviť podnikateľskú činnosť, aby si zabezpečil príjmy na plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť, žalobe vyhovieť, príp. rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že dôkazy, ktoré súd vykonal, vyhodnotil jednostranne v prospech žalovaného. Minimálna mzda zamestnanca SR je v roku 2017 435,- eur. Náklady, ktoré si vyčíslil žalovaný na svoj životný štandard, ďaleko presahujú príjmy priemerného mesačného zárobku zamestnanca SR. Odôvodnené potreby dieťaťa majú svoju konkrétnu hranicu danú jeho spotrebným charakterom. Súdby musia dbať aj na to, aby výživné nad túto hranicu nepriamo neuspokojovalo sčasti potreby aj iných osôb. Uviedol, že sám je bez akéhokoľvek príjmu, len sem-tam si niečo brigádnicke zarobí, žije pod hranicou biedy. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa zmenili jeho pomery. Jeho živnostenská činnosť zanikla, nakoľko nebola žiadna práca, ktorú predtým vykonával. Musí sa navyše starať o svojho otca, ktorý má zdravotné problémy, má amputovanú dolnú končatinu. Starostlivosť o otca začína ráno ranným umývaním, oblečením, posadením na invalidný vozík, obedom, večerným umývaním, prezlečením. Ponuky z úradu práce boli viac-menej stavebného charakteru na celý deň, ďaleko od bydliska. Uviedol, že ponuky, ktoré mu úrad práce poskytol, využil, avšak žiadna práca mu nevyhovela, pretože musí odbiehať k otcovi a žiaden zamestnávateľ uvedené nestrpí. Posledná ponuka práce, ktorú neprijal, bola tá, v ktorej mu ponúkli 2,- eurá/hod. v hrubom. Jeho príjem by nebol ani 300,- eur, tak ako mu bolo stanovené výživné. V tejto súvislosti poukázal na znenie ust. § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Poukazoval, že predložil doklady o tom, že matka žalovaného prevádzkuje taxikárske služby, ktoré majú 2 osobné motorové vozidlá na prepravu osôb. Plnoletý syn „taxuje“ na osobnom motorovom vozidle, ktoré používa na prepravu osôb zákazníkov, od ktorých inkasuje peniaze. Predložil výpis listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. V. P., z ktorého je evidentné, že rodinný dom súp. č. XX postavený na parcele 139 je vo vlastníctve L. L. a T. T. L. L. je bratom matky žalovaného. Podiel 1 údajne získal darovacou zmluvou, ktorú nikdy s L. L. žalobca neuzatváral a jeho podpis na zmluve je falšovaný. L. L. ako spoluvlastník predmetného domu je povinný podieľať sa na všetkých nákladoch spojených s jeho vlastníctvom a s používaním. Neobstojí preto tvrdenie plnoletého syna, že on sa podieľa na nákladoch spojených s týmito nehnuteľnosťami. Rozhodnutím prvoinštančného súdu je vystavený trestnoprávnej zodpovednosti, nakoľko nemôže platiť výživné v takej sume, ktorú ani nezarábí. Nebola mu ani ponúknutá taká práca, ktorá by bola nad 300,- eur mesačne.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny názor, pokiaľ žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

5. K námietkam navrhovateľa uvedeným v podanom odvolaní odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že prvoinštančný súd správne, zohľadniac rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 14C 281/2013-238 zo dňa 28.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 452/2015 zo dňa 26.08.2015, právoplatným 29.10.2015, ohraničil rozhodné obdobie pre posúdenie zásadnej zmeny pomerov majúcich vzťah k stanovenej výške vyživovacej povinnosti žalobcu dňom 30.10.2015, teda dňom nasledujúcim po právoplatnosti predchádzajúcich rozsudkov súdov, ktorými bol návrh žalobcu na zníženie výživného zo sumy 300,- eur na sumu 50,- eur v neprospech plnoletého syna žalobcu zamietnutý. Odvolací súd sa plne stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, ktorý posudzoval ako podstatné pre zmenu skôr určenej vyživovacej povinnosti skutočnosti, ktoré nastali od 1. novembra 2015 a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že návrhu navrhovateľa na zníženie pôvodne určenej výšky výživného 300,- eur mesačne v prospech plnoletého syna žalobcu nie je možné

vyhovieť. V tejto súvislosti správne prvoinštančný súd poukázal na znenie ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Žalobca totiž v priebehu celého konania nepreukázal ani minimálnu snahu zabezpečiť si vlastný príjem a z tohto príjmu si plniť vo vzťahu k plnoletému synovi vyživovaciú povinnosť. Ak totiž, ako tvrdí, poskytuje starostlivosť svojmu otcovi, ktorý má, resp. trpí zdravotným obmedzením, má možnosť požiadať o opatrovateľský príspevok. Ani navrhovateľom odmietané ponuky práce s odôvodnením, že ich mzdové ohodnotenie nepokrýva výšku súdom určeného výživného, príp. že navrhovateľ nemôže zároveň pracovať a starať sa i o svojho zdravotne postihnutého otca, neobstojí, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že o otca navrhovateľa sa starajú i iní príbuzní. Pokiaľ sa týka nedostatočného mzdového ohodnotenia, je potrebné uviesť, že navrhovateľ v prvom rade musí súdu preukázať konkrétne zamestnanie a jeho konkrétne mzdové ohodnotenie. Napokon, ako uviedol prvoinštančný súd, pokiaľ by otec deklaroval skutočnú snahu pracovať a vlastnou prácou si zabezpečiť príjem, bol by ním podaný návrh na zníženie skôr určenej vyživovacej povinnosti posudzovaný s ohľadom na konkrétne mzdové ohodnotenie navrhovateľa a jeho schopnosť z takto dosahovaného príjmu uhrádzať súdom určené výživné. Avšak pokiaľ otec nepreukáže ani minimálnu snahu zamestnať sa a nepožiadal ani o poskytovanie opatrovateľského príspevku, je potrebné vychádzať zo skutočností, že sa bez dôležitého dôvodu vzdáva majetkového prospechu, ktorý by inak dosiahol, ak by ponuky práce od úradu práce využil alebo by o opatrovateľský príspevok na otca požiadal. Za podstatné preto odvolací súd v zhode s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu považoval, že navrhovateľovi plateniu súdom určenej výšky výživného 300,- eur mesačne nebránia žiadne objektívne okolnosti, na podklade ktorých by eventuálne bolo možné o zmene výšky výživného uvažovať, ale naopak, sú to výlučne okolnosti subjektívneho charakteru, ktoré sa snaží zneužiť v neprospech svojho plnoletého syna účelovo len preto, aby mu súd vyživovaciú povinnosť znížil. Za takýchto okolností i odvolací súd dospel k presvedčeniu, že návrhu otca na zníženie výživného vyhovieť nemožno, nakoľko z jeho správania nie je možné ustáliť, že má snahu pracovať, len dosahovaný príjem nepostačuje na pokrytie sumy súdom stanoveného výživného, ale naopak, možnosti dosahovať akýkoľvek príjem odmieta, čím sa vzdáva akéhokoľvek majetkového prospechu len preto, aby dosiahol zníženie sumy stanoveného výživného. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne, stotožniac sa i s jeho odôvodnením, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Plnoletému synovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko ani z obsahu spisu nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním podaným zo strany navrhovateľa vznikli.

7. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)